

32000R2700

12.12.2000

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 311/17

**REGULAMENTUL (CE) NR. 2700/2000 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 16 noiembrie 2000
de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 de instituire a Codului Vamal Comunitar**

PARLAMENTUL ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolele 26, 95 și 133,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽²⁾,

acționând în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Articolul 253 alineatul (4) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar ⁽⁴⁾, prevede că înainte de 1 ianuarie 1998 Consiliul, pe baza raportului Comisiei, care poate fi însoțit de propuneri, trebuie să revizuiască codul pentru a face adaptările pe care le consideră necesare, ținând seama în special de realizarea pieței interne.
- (2) Fiecare revizuire a codului, fără a institui bariere în calea comerțului internațional, trebuie privită ca o șansă de a introduce instrumentele și procedurile de prevenire a fraudei, prevenirea fraudei fiind unul din cele mai bune mijloace de a economisi banii contribuabililor, așa cum se subliniază în concluziile Consiliului din 19 mai 1998.
- (3) Trebuie ținut seama de rezoluția Consiliului din 25 octombrie 1996 privind simplificarea și raționalizarea reglementărilor și procedurilor vamale ale Comunității ⁽⁵⁾.
- (4) Competențele diferitelor autorități în materie de stabilire a cursului de schimb după introducerea monedei unice euro nu au fost încă stabilite.
- (5) Este de dorit să se prevadă posibilitatea ca declarațiile vamale realizate prin tehnici de prelucrare a datelor să nu fie însoțite de anumite documente.
- (6) Pentru o mai mare flexibilitate a regulilor în materie, este necesar să se faciliteze accesul la folosirea regimurilor de

perfecționare activă, de transformare sub control vamal și de admitere temporară.

- (7) Conform procedurii comitetului, este necesar să se prevadă situațiile suplimentare în care taxele aplicabile în cadrul regimului de perfecționare pasivă sunt calculate pe baza costului operațiunii de perfecționare.
- (8) În unele zone libere ar putea fi oportun ca formalitățile referitoare la regimul de antrepozit vamal să fie îndeplinite și ca verificările vamale de către autoritățile vamale să fie efectuate conform acestui regim.
- (9) În anumite circumstanțe, beneficiul tratamentului tarifar favorabil, acordat în temeiul naturii sau destinației speciale a mărfurilor și a taxelor diferențiate în temeiul regimului de perfecționare pasivă, ar trebui să fie, de asemenea, aplicabil în cazul în care ia naștere o datorie vamală pentru alte motive decât punerea în liberă circulație.
- (10) Dispozițiile privind locul unde se naște o datorie vamală trebuie să prevadă reguli speciale pentru cazurile particulare în care suma în joc este sub un anumit prag.
- (11) Este necesar, pentru cazul special al regimurilor preferențiale, să se definească noțiunile de eroare a autorităților vamale și de bună-credință a debitorului. Debitorul nu trebuie făcut răspunzător pentru proasta funcționare a sistemului datorită unei erori făcute de autoritățile unei țări. Cu toate acestea, eliberarea unui certificat incorect de către aceste autorități nu trebuie considerată o eroare dacă certificatul se întemeiază pe o cerere care conține informații incorecte. Caracterul incorect al informațiilor oferite de exportator în cererea sa ar trebui evaluat pe baza tuturor elementelor de fapt care se găsesc în această cerere. Debitorul poate invoca buna sa credință atunci când poate demonstra că a depus toate diligențele, cu excepția cazului în care în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* se publică un aviz în care se semnalează că există suspiciuni întemeiate.
- (12) Este necesar să fie protejate interesele financiare ale Comunității și drepturile debitorului împotriva procedurilor judecătorești excesiv de lungi.
- (13) Ar trebui prevăzută suspendarea obligațiilor de plată a datoriei vamale atunci când datoria vamală ia naștere prin sustragerea unei mărfi de sub supravegherea vamală și atunci când există mai mult de un debitor, pentru a permite autorităților vamale să înceapă procedurile de recuperare de la un anumit debitor, cu prioritate față de alți debitori.

⁽¹⁾ JO C 228, 21.7.1998, p. 8 și
JO C 248E, 29.8.2000, p. 1.

⁽²⁾ JO C 101, 12.4.1999, p. 6.

⁽³⁾ Avizul Parlamentului European din 12 martie 1999 (JO C 175, 21.6.1999, p. 420), Poziția comună a Consiliului din 25 mai 2000 (JO C 208, 20.7.2000, p. 1) și Decizia Parlamentului European din 5 octombrie 2000.

⁽⁴⁾ JO L 302, 19.10.1992, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 955/99 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 119, 7.5.1999, p. 1).

⁽⁵⁾ JO C 332, 17.11.1996, p. 1.

(14) Ar trebui adoptate măsurile necesare pentru punerea în aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor de exercitare a competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾.

(15) Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 se modifică în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT

Articolul 1

Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4, punctul 24 se înlocuiește cu următorul text:

„24. Procedura comitetului reprezintă procedura prevăzută fie la articolele 247 și 247a, fie la articolele 248 și 248a.”

2. La articolul 35, primul alineat se înlocuiește cu următorul text:

„Când factorii folosiți la stabilirea valorii în vamă a mărfurilor sunt exprimați într-o altă monedă decât cea a statului membru în care se face evaluarea, cursul de schimb care se folosește este cel publicat de autoritățile competente în materie.”

3. La articolul 77, textul respectiv devine alineatul (1) și se adaugă următorul alineat:

„(2) Atunci când declarația vamală este întocmită printr-o tehnică de prelucrare a datelor, autoritățile vamale pot permite ca documentele însoțitoare prevăzute la articolul 62 alineatul (2) să nu fie depuse împreună cu declarația. În acest caz, documentele se păstrează la dispoziția autorităților vamale.”

4. Articolul 115 alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Se pot adopta măsuri destinate să interzică recurgerea la dispozițiile alineatului (1), să le subordoneze anumitor condiții sau să le faciliteze, în conformitate cu procedura comitetului.”

5. La articolul 117 litera (c) se adaugă următoarea teză:

„Situatiile în care condițiile economice sunt considerate ca îndeplinite pot fi determinate în conformitate cu procedura comitetului.”

6. Articolul 124 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 124

(1) Sistemul cu rambursare poate fi utilizat pentru toate mărfurile. Cu toate acestea, nu este posibil ca acesta să fie utilizat atunci când, în momentul acceptării declarației de punere în liberă circulație:

- mărfurile de import sunt supuse unor restricții cantitative la import;

— mărfurilor de import li se aplică o măsură tarifară în cadrul contingentelor tarifare;

— pentru mărfurile de import este necesară prezentarea unei licențe de import sau export sau a unui certificat în cadrul politicii agricole comune sau

— a fost stabilită o restituire sau o taxă la export pentru produsele compensatoare.

(2) Mai mult, nu este posibilă nici o rambursare a drepturilor de import în conformitate cu sistemul cu rambursare dacă, în momentul acceptării declarației de export pentru produsele compensatoare, aceste produse necesită prezentarea unui certificat de import și de export în cadrul politicii agricole comune sau s-a stabilit o restituire sau o taxă la export pentru acestea.

(3) Se pot prevedea derogări de la alineatele (1) și (2) în conformitate cu procedura comitetului.”

7. Articolul 131 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 131

Situațiile și condițiile specifice în care se poate utiliza regimul de transformare sub control vamal se stabilesc în conformitate cu procedura comitetului.”

8. La articolul 133 litera (e), se adaugă următoarea teză:

„Situatiile în care condițiile economice se consideră a fi îndeplinite se pot stabili în conformitate cu procedura comitetului.”

9. Articolul 142 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 142

(1) Utilizarea regimului de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import se acordă pentru mărfurile care nu sunt reglementate de dispozițiile adoptate în conformitate cu articolul 141 sau care sunt reglementate de astfel de dispoziții, dar nu îndeplinesc toate condițiile stabilite pentru a li acorda regimul de admitere temporară cu exonerare totală de taxe.

(2) Lista mărfurilor excluse de la posibilitatea utilizării regimului de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import, precum și condițiile în care se poate recurge la acest regim se stabilesc în conformitate cu procedura comitetului.”

10. La articolul 153 se adaugă următorul alineat:

„Prin derogare de la articolul 151, procedura comitetului poate fi folosită pentru a determina situațiile și condițiile specifice în care mărfurile pot fi puse în liberă circulație în urma unei operațiuni de perfecționare pasivă, în care costul operațiunii de perfecționare este luat ca bază de impozitare în vederea aplicării Tarifului Vamal al Comunităților Europene.”

11. Articolul 167 alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Cu excepția zonelor libere desemnate în conformitate cu articolul 168a, zonele libere trebuie să fie împrejmuite. Statele membre definesc punctele de intrare și ieșire ale fiecărei zone libere sau antrepozit liber.”

(¹) JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

12. Articolul 168 alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Perimetrul și punctele de intrare și ieșire ale zonelor libere, cu excepția zonelor libere desemnate în conformitate cu articolul 168a, și ale antrepozitelor libere sunt supuse supravegherii autorităților vamale.”

13. Următorul articol se inserează între articolul 168 și titlul B („Plasarea mărfurilor în zone libere sau antrepozite libere”):

„Articolul 168a

(1) Autoritățile vamale pot desemna zonele libere în care se efectuează controalele și formalitățile vamale și în care se aplică dispozițiile referitoare la datoria vamală în conformitate cu regimul de antrepozit vamal.

Articolele 170, 176 și 180 nu se aplică zonelor libere astfel desemnate.

(2) Trimiterile la zonele libere din articolele 37, 38 și 205 nu se aplică zonelor libere prevăzute în alineatul (1).”

14. Articolul 212a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 212a

Atunci când legislația vamală prevede un tratament tarifar favorabil mărfurilor în temeiul naturii sau destinației lor speciale, o scutire sau o exonerare totală sau parțială de drepturi de import sau de export în temeiul articolelor 21, 82, 145 sau 184-187, acest tratament tarifar favorabil, această scutire sau această exonerare se aplică și în cazurile în care a luat naștere o datorie vamală în temeiul articolelor 202-205, 210 sau 211, numai când comportamentul persoanei interesate nu implică manevre dolozive sau neglijență manifestă și face dovada că au fost îndeplinite celelalte condiții de aplicare a tratamentului favorabil, a scutirii sau exonerării.”

15. La articolul 215 se adaugă următorul alineat:

„(4) Dacă o autoritate vamală constată că a luat naștere o datorie vamală în temeiul articolului 202 într-un alt stat membru și că valoarea acestei datorii este mai mică de 5 000 EUR, datoria se consideră a fi luat naștere în statul membru unde s-a constatat acest lucru.”

16. Articolul 220 alineatul (2) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) valoarea drepturilor legal datorate nu a fost înscrisă în evidența contabilă ca urmare a unei erori din partea autorităților vamale care nu ar fi putut fi detectată în condiții rezonabile de către debitor, acesta acționând la rândul lui de bună credință și respectând toate dispozițiile prevăzute de legislația în vigoare în ceea ce privește declarația vamală.

În cazul în care se stabilește statutul preferențial al mărfurilor pe baza unui sistem de cooperare administrativă care implică autoritățile unei țări terțe, dacă eliberarea

unui certificat de către aceste autorități se dovedește incorectă, aceasta constituie o eroare care n-ar fi putut fi detectată în mod rezonabil în sensul primului paragraf.

Cu toate acestea, eliberarea unui certificat incorect nu constituie o eroare în cazul în care certificatul se bazează pe prezentarea incorectă a faptelor de către exportator, cu excepția cazului în care, mai ales, este evident că autoritățile care au eliberat certificatul au știut sau ar fi trebuit să știe că mărfurile nu îndeplineau condițiile prevăzute pentru a beneficia de tratamentul preferențial.

Se poate invoca bună-credință a debitorului atunci când acesta poate demonstra că, în timpul operațiunilor comerciale în cauză, a depus toate diligențele pentru a se asigura că toate condițiile pentru tratament preferențial au fost respectate.

Cu toate acestea, debitorul nu poate invoca bună-credință dacă Comisia Europeană a publicat în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene* un aviz în care semnaleză că există suspiciuni întemeiate în ceea ce privește aplicarea corectă a regimului preferențial de către țara beneficiară.”

17. La articolul 221, alineatul (3) se înlocuiește cu următoarele alineate:

„(3) Comunicarea către debitor nu poate fi făcută după expirarea unui termen de trei ani de la data la care a luat naștere datoria vamală. Acest termen se suspendă din momentul introducerii unei acțiuni în conformitate cu articolul 243, pe durata acțiunii.

(4) Atunci când datoria vamală este rezultatul unui act care, în momentul săvârșirii, putea declanșa urmărirea penală, valoarea poate fi comunicată debitorului, în conformitate cu condițiile prevăzute în dispozițiile legale în vigoare, după expirarea perioadei de trei ani menționată în alineatul (3).”

18. În articolul 222, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Situațiile și condițiile în care obligația debitorului de a plăti drepturile se suspendă pot fi stabilite, de asemenea, în conformitate cu procedura comitetului:

— atunci când se întocmește o cerere de remitere a drepturilor în conformitate cu articolul 236, 238 sau 239 sau

— atunci când mărfurile sunt puse sub sechestru în vederea confiscării ulterioare în conformitate cu articolul 233 litera (c) a doua liniuță sau litera (d), sau

— atunci când datoria vamală a luat naștere în conformitate cu articolul 203 și există mai mult de un debitor.”

19. Articolele 247, 248 și 249 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 247

Măsurile necesare punerii în aplicare a prezentului regulament prevăzute în articolul 184, cu excepția titlului VIII și sub rezerva articolelor 9 și 10 din Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 (*), precum și a articolului 248 din prezentul regulament, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare menționată la articolul 247a alineatul (2), cu respectarea angajamentelor internaționale la care Comunitatea este parte.

Articolul 247a

(1) Comisia este asistată de Comitetul Codului Vamal (numit în continuare «comitet»).

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, cu respectarea dispozițiilor articolului 8.

Perioada prevăzută în articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE este de trei luni.

(3) Comitetul își adoptă regulamentul de procedură.

Articolul 248

Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a articolelor 11, 12 și 21 se adoptă în conformitate cu procedura de gestionare prevăzută la articolul 248a alineatul (2).

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 16 noiembrie 2000.

Pentru Parlamentul European

Președintele

N. FONTAINE

Pentru Consiliu

Președintele

R. SCHWARTZENBERG

Articolul 248a

(1) Comisia este asistată de Comitetul Codului Vamal, numit în continuare «comitet».

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolele 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE.

Perioada prevăzută în articolul 4 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE se stabilește la trei luni.

(3) Comitetul își adoptă regulamentul de procedură.

Articolul 249

Comitetul poate examina orice chestiune referitoare la legislația vamală care este ridicată de președinte, fie din proprie inițiativă, fie la cererea reprezentantului unui stat membru.

—————
(*) JO L 256, 7.9.1987, p. 1.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a șaptea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.